

Yoel Kitabı ve Laodikya'daki Yedinci Gün Adventistleri Kilisesi - Sayı Otuz Dört

Jeff Pippenger

2026-01-27

Numara Otuz Dört

Çölde bir sesin var olabilmesi için bir çöl bulunmalıdır. 2023 yılının Temmuz ayında, Yahuda oymağının Aslanının, Vahiy kitabının birinci bölümünde ortaya konulduğu üzere, Kendisi hakkındaki vahyin mühürlerini o sırada açmakta olduğunu bildiren bir ses duyulmaya başladı. 18 Temmuz 2020 Şabatındaki hayal kırıklığı, Vahiy kitabının on birinci bölümündeki üç buçuk günü başlattı; bu süre 30 Aralık 2023 Şabatında sona erdi. O Şabat günü, Temmuz 2020'den bu yana ilk kez, Future for America bir Zoom toplantısında kamuya açık olarak konuştu.

O andan itibaren, İsa Mesih'in Vahiy tedricen açılmaktadır. Bu, "hakikat" kelimesine ilişkin bir vahiy ile başladı; daha sonra bunun, bir araya getirildiklerinde "hakikat" kelimesini oluşturan İbrani alfabesinin birinci, on üçüncü ve yirmi ikinci harfleri tarafından ana hatları çizilen üç basamaktan oluşan bir çerçeveyi temsil ettiği görüldü. "Hakikat" kelimesinin çerçevesinde temsil edilen bu üç basamak, yeni bir bağlama yerleştirilmiş eski bir hakikatti.

Yıllardır avlu, Kutsal Yer ve Kutsalların Kutsalı olmak üzere üç adımın, Kutsal Ruh'un üç işiyle paralel olduğunu gösterdik: O, avluda günah konusunda suçlu çıkarır, Kutsal Yer'de doğruluğu ortaya koyar ve Kutsalların Kutsalı'nda yargılar. Bu üç adımın Tanrı'nın Sözü boyunca tezahür ettiğini belirledik; ancak bu anlayışların tümü, 2023 itibarıyla "gerçek" çerçevesi içinde büyütülüp berraklaştırıldı. Eski bir gerçeği alıp onu yeni bir gerçek çerçevesine yerleştirmek, Mesih'in, Sözü'nün mührünü kademeli olarak açarken yaptığı şeydir. 2023'te sona eren "çöl", bir peygamberliğin mührünün açıldığı peygamberce bir "son zaman"ı temsil eder. O peygamberlik sözü, "Gerçek" olan İsa Mesih'in vahyidir.

Kurtarıcı'nın zamanında, Yahudiler gerçeğin kıymetli mücevherlerini gelenek ve masalın çer çöpüyle öylesine örtmüşlerdi ki, doğruyla yanlış ayırt etmek imkânsız hâle gelmişti. Kurtarıcı, hurafenin ve uzun süredir beslenen hataların çer çöpünü temizlemek ve Tanrı'nın sözünün mücevherlerini gerçeğin çerçevesine yerleştirmek için geldi. Kurtarıcı bugün, Yahudilere geldiği gibi bize de gelse ne yapardı? Gelenek ve ayinin çer çöpünü temizlemede benzer bir iş yapmak zorunda kalırdı. O bu işi yaptığında Yahudiler çok rahatsız oldular. Tanrı'nın asıl gerçeğini gözden kaçırmışlardı, ama Mesih onu yeniden gözler önüne serdi. Tanrı'nın kıymetli gerçeklerini hurafe ve yanlıştan kurtarmak bizim işimizdir. Müjde'de bize ne büyük bir görev emanet edilmiştir! Review and Herald, 4 Haziran 1889.

Bizim işimiz, "Tanrı'nın kıymetli hakikatlerini batıl inanç ve yanılgıdan kurtarmak" ve "Tanrı Sözü'nün mücevherlerini hakikat çerçevesine yerleştirmek"tir. 2023 yılında Rab, "hakikat" kelimesiyle temsil edilen yapıda hakikat çerçevesini takdim etti. Bu çerçeve, "asli" "Tanrı'ya ait" hakikatleri gözler önüne serer.

Yanlığının tozu ve döküntüsü gerçeğin kıymetli mücevherlerini gömmüştür; ama Rab'bin işçileri bu hazineleri ortaya çıkarabilir, böylece binlerce kişi onları sevinç ve huşu ile seyredecektir. Tanrı'nın melekleri alçakgönüllü işçinin yanında olacak, lütuf ve ilahi aydınlanma verecek ve binlercesi Davut'la birlikte, 'Gözlerimi aç ki Yasan'dan harikalar göreyim' diye dua etmeye yöneltilecektir. Çağlar boyunca görülmemiş ve önemsenmemiş hakikatler, Tanrı'nın kutsal sözünün ışıldayan sayfalarından alev alev yükselecektir. Genel olarak iştmiş, reddetmiş ve gerçeği çığnemiş kiliseler daha da kötülük yapacak; fakat 'bilgeler', yani dürüst olanlar, anlayacaktır. Kitap açıktır ve Tanrı'nın sözleri, isteğini bilmek isteyenlerin yüreklerine ulaşır. Üçüncü meleğe katılan gökten gelen meleğin yüksek haykırışıyla, binlerce kişi yüzyıllardır dünyayı tutan sersemlikten uyanacak ve gerçeğin güzelliğini ve değerini görecekler." Review and Herald, 15 Aralık 1885.

"Rab'bin işçileri" olan "bilgeler" ve "dürüst olanlar" "anlayacaklar" ve "ortaya çıkaracaklar" "hazineleri, öyle ki binler onlara sevinç ve huşu ile baksınlar." Ne yazık ki Laodikya Adventizmi için, üçüncü meleğin yüksek sesli çağrısında sersemliklerinden uyananlar onlar değildir; zira bu Pazar yasasıdır ve bu da Adventizmin uyanması için fazlasıyla geçtir. On birinci saat işçileri, yakında gelecek Pazar yasası sırasında, "üçüncü meleğe katılan meleğin yüksek sesli çağrısında" "sersemliklerinden" uyanırlar. 2024'ten beri, "asırlar boyunca görülmemiş ve dikkate alınmamış hakikatler", "Tanrı'nın kutsal sözünün aydınlanmış sayfalarından" parlayarak ortaya çıkmaktadır.

Yeşaya 22:22'de Elyakim'e bir anahtar verilir ve Matta 16'da Petrus'a krallığın anahtarları verilir.

Davut'un evinin anahtarını onun omzuna koyacağım; o açacak, kimse kapatamayacak; o kapatacak, kimse açamayacak. Yeşaya 22:22.

“Anahtar” Filadelfya’ya verilmiştir; zira Kutsal Yazılar’da açıp kapamanın anahtarına atıfta bulunulan tek diğer yer orasıdır.

Filadelfya’daki kilisenin meleğine yaz: Kutsal ve gerçek olan, Davut’un anahtarına sahip olan, açar ve kimse kapatamaz; kapatır ve kimse açamaz, şöyle diyor: Yaptıklarımı biliyorum. İşte, önüne kimsenin kapatamayacağı açık bir kapı koydum; çünkü az bir gücün var, sözümü tuttun ve adımı inkâr etmedin. Vahiy 3:7-8.

Münakaşa eden Yahudilerle son karşılaşmasında, Mesih onların cevap veremediği bir soru yöneltti.

Ferisiler bir araya toplanmışken, İsa onlara sordu ve şöyle dedi: "Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?" Onlar ona, "Davut'un oğludur" dediler. O da onlara dedi: "Öyleyse Davut, Ruh'ta ona Rab diyerek nasıl şöyle der: Rab benim Rabbime, 'Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek sağımda otur' dedi? Madem Davut ona Rab der, nasıl olur da onun oğludur?"

Hiç kimse ona tek kelimeyle bile cevap veremedi; o günden sonra da hiç kimse ona artık başka soru sormaya cesaret edemedi. Matta 22:41-46.

Yahudiler, Davut ile Mesih arasındaki peygamberî ilişkiyi kavrayamadılar; çünkü Kutsal Kitap'ın “satır üzerine satır” dilini anlamayı mümkün kılacak peygamberî anahtarlardan yoksundular.

Mesih, Yahudilerle olan ilişkisini, körlüklerinin Gerçeğin Sözü'nü doğru biçimde ayırt edememelerine dayandığını tespit ederek sonlandırdı. Musa'yı anlasaydınız, Mesih'i anlardınız diye belirtmişti; fakat sahip çıkıp savunduklarını iddia ettikleri Kutsal Yazıları kendileri anlamıyorlardı.

“Davut’un evi”nin “anahtarı”, Filadelfya kilisesi olan Milleritlere verildi. Bu “anahtar”, açılan ve kapanan kapılarla temsil edilen bir ıslah hareketiydi. 1798'den 1863'e kadar Millerit hareketi, bir hareket olmaktan çıkıp bir kiliseye dönüşürken, Filadelfya tecrübesinden Laodikya tecrübesine geçti. 19 Nisan 1844'te bir kapı açıldı ve bir kapı kapandı; 22 Ekim 1844'te bir kapı açıldı ve bir kapı kapandı; 1863'te de bir kapı açıldı ve bir kapı kapandı.

Elyakim'in bir anahtarı vardı, ama Petrus'a "anahtarlar" verildi. Tekil olan anahtar, 1844'teki kapanmış kapıydı.

Mabet konusu, 1844'teki hayal kırıklığının gizemini çözen anahtardı. Birbirine bağlı ve uyumlu, eksiksiz bir hakikat sistemini gözler önüne sererek Tanrı'nın elinin büyük Advent Hareketi'ni yönlendirmiş olduğunu gösterdi ve O'nun halkının konumunu ve hizmetini gün ışığına çıkarırken mevcut görevi de açığa çıkardı. Büyük Mücadele, 423.

Mabet konusu, 1844'te kapanan kapıyı açan anahtardı; ancak Petrus'a da krallığın anahtarları verildi.

İsa ona cevap verip dedi ki: Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun! Çünkü bunu sana insan değil, göklerdeki Babam açıkladı. Ben de sana şunu söyleyeyim: Sen Petrus'sun ve bu kayanın üzerine kilisemi kuracağım; cehennemın kapıları ona karşı üstün gelemeyecek. Sana göklerin egemenliğinin anahtarlarını vereceğim; yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanmış olacak ve yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde çözülmüş olacak. Matta 16:17-19.

Satır üstüne satır, Petrus'un temsil ettiği nihai antlaşma gelini Filadelfya'ya, Davut'un evinin anahtarıyla birlikte Göklerin Egemenliği'nin anahtarları verilmiştir. Davut'un evinin anahtarı, İsa'nın Ferisilerle muhatap olduğu son konudur.

Ferisiler bir araya toplanmışken, İsa onlara sordu ve şöyle dedi: "Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?" Onlar ona, "Davut'un oğludur" dediler. O da onlara dedi: "Öyleyse Davut, Ruh'ta ona Rab diyerek nasıl şöyle der: Rab benim Rabbime, 'Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek sağımda otur' dedi? Madem Davut ona Rab der, nasıl olur da onun oğludur?"

Hiç kimse ona tek kelimeyle bile cevap veremedi; o günden sonra da hiç kimse ona artık başka soru sormaya cesaret edemedi. Matta 22:41-46.

Davut ile Rab'bi konusu, Petrus'un Pentekost'ta üçüncü saatte üst odada sözlerine başladığı tam noktadır. Ferisiler ile Mesih arasındaki münasebetin kapısını kapatan konu, Petrus'un Pentekost'ta üst odanın kapısını açmak için kullandığı anahtardır.

Zira Davut göklere yükselmemiştir; fakat kendisi şöyle der: “Rab Rabbime dedi: Sağımda otur, düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek.” Bu nedenle bütün İsrail evi kesin olarak bilsin

ki, sizin çarmıha gerdiğiniz o İsa'yı Tanrı hem Rab hem Mesih kılmıştır.

Bunu işitince yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular; Petrus'a ve diğer elçilere, "Kardeşler, ne yapmalıyız?" diye sordular.

Bunun üzerine Petrus onlara dedi: Tövbe edin; ve günahlarınızın bağışlanması için her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz edilsin; ve Kutsal Ruh'un armağanını alacaksınız. Çünkü bu vaat size, çocuklarınıza ve uzakta bulunanların tümüne, yani Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkese yöneliktir. Ve daha birçok sözle tanıklık edip öğüt vererek şöyle dedi: Kendinizi bu çarpık nesilden kurtarın. Böylece onun sözünü sevinçle kabul edenler vaftiz edildiler; ve o gün yaklaşık üç bin kişi onlara katıldı. Elçilerin İşleri 2:34-41.

Petrus'un bağlamak ya da çözmek için anahtarları vardı; bunu yaptığında, gökler Petrus'un eylemiyle mutabıktı. Petrus, Tanrı'nın Sözündeki gerçeklerin mühürlerini açmak üzere Tanrısallık ile beşeriyetin birlikte çalışmasını temsil eder. Bu gerçeklerin mühürleri açıldığında, bunlar bilgi olarak ifade edilir.

Mesih'in günlerinde, Eski Antlaşma Yazılarındaki hikmet hazinesinin kilidini açmak için onu ellerinde bulundurmaları gerekenler, bilginin anahtarını alıp götürmüşlerdi. Hahamlar ve öğretmenler, yoksullar ve sıkıntı içindekiler için Göklerin Egemenliği'nin kapılarını adeta kapatmış ve onları helaka terk etmişlerdi. Konuşmalarında Mesih, zihinlerini karıştırmamak için onlara bir anda çok şey sunmadı. Her noktayı açık ve net biçimde ortaya koydu. Düşünceleri aşılacak amacına hizmet edecekse, peygamberliklerdeki eski ve tanıdık gerçeklerin tekrarlanmasını küçümsemezdi.

Mesih, hakikatin tüm kadim cevherlerinin kaynağıydı. Düşmanın faaliyetleri yüzünden bu gerçekler yerlerinden edilmişlerdi. Gerçek konularından koparılmış, yanılığın çerçevesine yerleştirilmişlerdi. Mesih'in görevi, bu değerli cevherleri hakikatin çerçevesi içinde yeniden düzenlemek ve yerli yerine yerleştirmektir. Dünyayı bereketlemek için bizzat kendisi tarafından verilmiş olan hakikat ilkeleri, Şeytan'ın aracılığıyla gömülmüş ve görünürde yok olup gitmişti. Mesih onları yanılığın enkazından kurtardı, onlara yeni ve canlı bir güç verdi ve değerli mücevherler gibi parlamalarını ve sonsuza dek sarsılmaz durmalarını buyurdu.

"Mesih'in Kendisi, hepsinin kaynağı O olduğundan, en küçük zerreyi bile ödünç almaksızın bu eski hakikatlerden herhangi birini kullanabilirdi. Onları her kuşağın zihin ve düşüncelerine saçmıştı; ve dünyamıza geldiğinde, ölü hâle gelmiş olan hakikatleri yeniden düzenleyip canlandırdı, gelecek kuşakların yararı için onları daha etkili kılarak. Hakikatleri çöplükten kurtarma ve onları asıl tazelik ve güçlerinden daha fazlasıyla yeniden dünyaya verme gücüne sahip olan İsa Mesih'ti." Manuscript Releases, cilt 13, 240, 241.

Petrus'un anahtarları bağlamak ve çözmek içindi ve Petrus, yüz kırk dört bin olan son Hristiyan gelini temsil eder. Yüz kırk dört binin tanıklığında temsil edilen Petrus'un bağlama mesajı, mühürlemedir. Yüz kırk dört binin tanıklığında Petrus'un çözme mesajı, üçüncü veylin İslam'ıdır.

"Sonra üçüncü meleği gördüm. Benimle birlikte olan melek şöyle dedi: 'Onun işi korkutucudur. Görevi dehşet vericidir. O, buğdayı delice otlarından ayıracak ve buğdayı göksel ambara konulmak üzere mühürleyecek ya da bağlayacak olan melektir. Bu şeyler tüm zihni,

tüm dikkati meşgul etmelidir.' Erken Yazılar, 119."

Bağlanan buğdaylar, Pentekost'taki buğdayın ilk ürün sunusuyla temsil edilir; bu sunu, bir sallama sunusu olarak, yüz kırk dört binin sancağının yükseltilmesini temsil eder. Tanrı'nın halkının mühürlenmesi, Petrus'un içsel mesajıdır; bu, 11 Eylül'den itibaren tedricen salıverilen üçüncü "vay" kapsamındaki İslam tarihinin seyri içinde vuku bulur.

Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm; bunlar yeryüzünün dört yelini tutuyorlardı ki, ne yeryüzü üzerine, ne deniz üzerine, ne de herhangi bir ağaç üzerine rüzgâr essin. Ve doğudan yükselen başka bir melek gördüm; diri Tanrı'nın mührüne sahipti. Yeryüzüne ve denize zarar verme yetkisi kendilerine verilmiş olan o dört meleğe yüksek sesle seslenerek şöyle dedi: "Tanrımız'ın kullarını alınlarına mühürleyinceye dek yeryüzüne de, denize de, ağaçlara da zarar vermeyin." Vahiy 7:1-3.

Tanrı'nın halkının bağlanması sırasında dizginlenen o dört rüzgâr, 11 Eylül'de salıverildi ve ardından George Bush küçüğü tarafından yeniden dizginlendi. Petrus'un dış mesajı İslam'dır; İslam'ın çözülmesi ve bağlanması, mühürleme zamanı boyunca süregiden dış mesajdır. Petrus'un insanlığı İlahiyet ile bağlantılıdır; zira ona verilen anahtarlar gökle yer arasındaki mutabakatı temsil eder.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Kötü Olan'ın karanlığı, dua etmeyi ihmal edenleri kuşatır. Düşmanın fısıldanan ayartıları onları günaha sürükler; ve bütün bunlar, Tanrı'nın ilahi surette tayin ettiği duada onlara bağışladığı imtiyazlardan yararlanmamaları yüzündendir. Dua, imanın elindeki anahtar olup, Kudret-i Mutlak'ın sınırsız kaynaklarının saklandığı göğün ambarını açtığına göre, Tanrı'nın oğulları ve kızları niçin dua etmekte isteksiz olsunlar? Aralıksız dua ve özenli uyanıklık olmaksızın, kayıtsızlaşma ve doğru yoldan sapma tehlikesi altındayız. Düşman, ayartıya direnebilmek için hararetli niyaz ve imanla lütuf ve kudret elde etmeyelim diye, merhamet kürsüsüne giden yolu durmaksızın tıkamaya çalışır.

Tanrı'nın dualarımızı işitip yanıtlayacağını bekleyebileceğimiz bazı koşullar vardır. Bunların başında gelenlerden biri, O'ndan gelecek yardıma muhtaç olduğumuzu hissetmemizdir. O şöyle vaat etmiştir: "Susayana su döneceğim, kuru toprağın üzerine taşkın sular döneceğim." Yeşaya 44:3. Doğruluğa acıkıp susayanlar, Tanrı'yı özleyenler, doyurulacaklarından emin olabilirler. Yürek, Ruh'un etkisine açık olmalıdır; yoksa Tanrı'nın bereketi alınamaz.

Büyük ihtiyacımızın kendisi zaten bir delildir ve lehimize en belîğ şekilde seslenir. Ama Rab, bunları bizim için yapsın diye O'na yönelinmelidir. O şöyle der: "İsteyin, size verilecektir." Ve: "Kendi öz Oğlu'nu esirgemeyip O'nu hepimiz için teslim eden, O'nunla birlikte bize her şeyi de nasıl karşılıksız bağışlamaz?" Matta 7:7; Romalılar 8:32.

Yüreklerimizde fesatlığa yer verirsek, bildiğimiz herhangi bir günaha tutunursak, Rab bizi işitmez; ama tövbekâr, kırık ve ezik yüreğin duası her zaman kabul edilir. Bilinen bütün haksızlıklar düzeltilip telafi edildiğinde, Tanrı'nın niyazlarımıza cevap vereceğine inanabiliriz. Kendi liyakatimiz bizi asla Tanrı'nın lütfuna mazhar kılmaz; bizi kurtaracak olan İsa'nın liyakatidir, bizi arındıracak olan O'nun kanıdır; yine de kabulün şartlarına riayet etmek

hususunda yapmamız gereken bir görev vardır.

Kabul edilen duanın bir başka unsuru da imandır. “Tanrı’ya gelen, O’nun var olduğuna ve kendisini gayretle arayanlara mükâfat veren olduğuna iman etmelidir.” İbraniler 11:6. İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Dua ettiğinizde, dilediğiniz her şeyi aldığınıza iman edin; ve onlar sizin olacaktır.” Markos 11:24. O’nun sözünü olduğu gibi kabul ediyor muyuz? Mesih’e Doğru Adımlar, 94-96.

İşte, O’nun mesajını taşıdıklarını beyan ederek Tanrı’nın hizmetkârları olduklarını ileri süren ve kendi gözlerinde yücelmiş bulunan genç erkekler için bir ders. İlyas’ın gibi dikkate değer tecrübeleri yoktur; yine de gözlerinde aşağı olan görevleri yerine getirmeyi kendilerine yakıştırmazlar. Bir hizmetçinin işini yapmış olacakları korkusuyla, gerekli hizmeti yerine getirmek için hizmet makamlarının vakarından inmeyi istemezler. Böylelerinin hepsi İlyas’ın örneğinden ders almalıdır. Onun sözü, göğün hazinelerini, çiy ve yağmuru, üç yıl boyunca yeryüzünden esirgedi. Yalnız onun sözü, göğü açıp sağanak yağmurlar getirecek anahtardı. Kralın ve İsrail’in binlercesinin huzurunda sade duasını sunduğunda Tanrı tarafından onurlandırıldı; bu duaya karşılık gökten bir ateş parladı ve kurban sunağı üzerindeki ateşi tutuşturdu. Onun eli, Baal’ın sekiz yüz elli kâhinini öldürmekle Tanrı’nın yargısını icra etti; ve yine de, günün yorucu zahmeti ve en parlak zaferinden sonra, gökten bulut ve yağmur ve ateş indirebilen o kişi, karanlıkta, rüzgâr ve yağmur altında, günahları ve suçları nedeniyle yüzüne karşı azarlamaktan korkmadığı hükümdara hizmet etmek üzere Ahab’ın arabasının önünde koşmak gibi bir hizmetçinin işini yapmaya razı oldu. Kral kapılardan içeri geçti. İlyas abasına büründü ve çıplak toprağın üzerine uzandı. Şahitlikler, cilt 3, 287.